

flere penge af til daginstitutionerne, for det er der stort behov for.

Dertil kommer, at vi har fået regeringen til at gennemregne tallene, og det viser sig faktisk, at det ville give overskud i de offentlige kasser, hvis nogle af de mange mennesker, der i dag er tvunget ud i arbejdsløshed, i stedet fik lov til at få et arbejde til ordentlig løn og f.eks. kom ud at arbejde i de daginstitutioner, hvor der er stort behov for nogle flere voksne.

Når regeringen afviser, at man kunne sætte midler af til at have flere voksne i daginstitutionerne, er det altså rent ideologisk betinget, for det ville give et overskud i de offentlige kasser og samtidig være til stor gavn både for de mange børn, der så ville have nogle flere voksne til at tage sig af dem, og selvfølgelig for de familier, der i dag er ramt af arbejdsløshed.

Så er der problemet med den måde, som SF har fremsat forslaget på. Vi ville nok ikke have skrevet det på samme måde, i hvert fald ikke brugt den negative sociale arv på den måde, som den er brugt her. Selvfølgelig er det vigtigt at sætte ind, men vi er meget nervøse for den udstødning og stempling, der foregår i vort samfund, og som har været stærkt stigende i de senere år.

Vi mener, at vi først og fremmest modvirker den udstødning og stempling ved at have gode tilbud til alle, ved at sikre, at der er ressourcer nok til de gode tilbud, ved at sikre, at vi har jordemødre, der har tid nok til, at de kan bruge ekstra tid på dem, der har ekstra behov, og ved at have sundhedsplejersker, der har tid nok til, at de kan bruge ekstra tid på dem, der har behov for det.

Så er det klart, at der er nogle af os andre, der ikke har behov for lige så meget tid, men jordemødre, sundhedsplejersker, pædagoger osv. skal selv have kompetencen til at kunne afgøre, hvor de skal gå ind og bruge noget mere tid. Der skal så også være mulighed for, at de kan bruge den ekstra tid. Det er det, der er skåret væk i dag; det er det, de ikke har mulighed for.

I modsætning til den stempling, som fru Dyremose talte så varmt for, så mener vi altså ikke, at man skal gå ind og pege ud, at her er det barn, som har behov for en daginstitutionspads og skal forrest i køen. Vi mener, det bør være sådan, at alle børn får plads i daginstitutionerne. Det er det, vi mener at vi skal arbejde for samt sikre den pasningsgaranti, der er mulighed for, hvis vi ville. Det er det, vi håber det kan lykkes at få

et flertal for, når vi har fået et valg og et andet flertal.

Vi støtter altså intentionerne i SF's forslag og vil meget gerne arbejde videre med det.

Det, som fru Sandy Brinck bragte på bane om kvarterløft, er vi meget enige i. I debatten om strukturreformen er noget af det, vi har bragt ind, at vi må have nogle lokalråd, nogle muligheder for, at man i lokalkvarterer og i små byer kan diskutere: Hvad er det for en udvikling, vi ønsker? Daginstitutionerne er en meget vigtig del af et områdes udvikling, og derfor ville det være et stort fremskridt, hvis vi kunne få lagt noget kompetence ud lokalt – selvfølgelig også nogle midler – til bedre at tage sig af daginstitutionerne og lade dem indgå i den lokale udvikling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er altid imponeret over, hvordan Enhedslisten altid kan få tingene til at fremstå, som om alle bare kan få. Det har aldrig nogen konsekvenser, og det er overhovedet ikke svært at nå dertil.

Kl. 11.45

Men kunne jeg for et øjeblik få fru Line Barfod til at forholde sig til den virkelighed, vi lever i, den virkelighed, vi jo bl.a. overtog fra den tidligere regering.

Vi er fuldstændig enige om, at en pasningsgaranti vil være den bedste løsning på en masse problemer, men lige nu og her står vi jo i en situation, hvor vi ikke har pasning til alle. Mener fru Line Barfod i den situation – og nu taler jeg kun om den situation, indtil vi har pasning til alle – virkelig ikke, at det kan være vigtigt, at nogle børn på grund af socialpædagogiske hensyn kommer før andre for f.eks. at forebygge en tvangsanbringelse, for at løse nogle af de problemer, der er i hjemmet?

Mener fru Line Barfod, at det er vigtigere, at vi bare holder os til en venteliste, end at vi hjælper de her børn med risiko for, at de så bliver stemplet med betegnelsen: Ja, du får en friplads, du får den gratis, og du bliver f.eks. tvunget til at gå i børnehave?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener for det første, at vi skal sætte turbo på pasningsgarantien, og at vi har alle muligheder for det. Vi har en alt for stor arbejdsløshed. Der er nogle mennesker, vi kunne få i arbejde med at